

og kan til næste Aar, om han vil, komme med saadanne Forslag til Forhøielse; det vil da være tidsnok, thi om vi træffe vor Bestemmelse i den Sag et Aar før eller senere, er dog virkelig temmelig ligegyldigt. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet imødegik den Betragtning af mig, hvori jeg fraraadede Thinget at slaa fast, at ingen Lærer ved Sorø Akademi eller Skole fik fast Ansættelse i næste Finantsaar, med at sige, at man ikke skulde holde den Slags Løfter osv., som jeg havde omtalt — jeg tror ialfald, at det var det ærede Medlems Mening —, saa skal jeg ikke replicere dertil, idet det jo ikke gjælder, hvad jeg har sagt, men derimod det Forslag, det ærede Mindretal har stillet. Jeg skal kun sige, at det ærede Mindretals Forslag er ganske simpelt dette, at i Finantsaaret 1872—73 kan ingen Lærer erholde fast Ansættelse, men nu vil jeg spørge ethvert af de ærede Medlemmer, om der er den fjerneste Grund til, og om det ligger i Lønningsloven, at vi, naanset, at der er Tale om Personer, hvis Stilling ikke i fjerneste Maade berøres af Medlæggelsen af de to laveste Klasser i Skolen, skulle slaa fast i Finantsloven, at disse Personers Stilling desuagtet skal afficeres af disse Klassers Medlæggelse. Det ærede Mindretal burde dog have søgt nærmere at begrunde dette Forslag, og jeg tror da, at det vilde falde vanskeligt for det at vise, at det staar i Forbindelse med Lønningsloven; det er saalangt fra en Anvendelse af denne Lov, at det snarere er en hel ny Tilfætning dertil. Jeg tror ogsaa, at det ærede Mindretal maa kunne have saamegen Tillid til den høitærede Minister, at, naar Ministeren erklærer, at der vil blive taget saameget Hensyn som muligt til, at vi ikke faae Pensionsbyrden forøget ved den Reduktion, der snart skal finde Sted, saa maa man vel nok i en saadan Sag, naar man ser den fra et praktisk Synspunkt, kunne slaa sig tiltaals med, hvad der her hydes fra Ministeriets Side. Det Samme gjælder jo i samme Grad de øvrige lærde Skoler. Naar jeg ikke har kunnet tiltræde Forslaget under Nr. 44, der er tiltraadt af et Flertal, da er det, fordi jeg ikke veed, om der er nogen speciel Grund til at opmuntre de private Semi-

narier ved at give deres Elever den Understøttelse, hvorefter der er Tale, men det er forøvrigt af den Slags Forslag, som jeg ikke har Grund til at gjøre stærke Indvendinger imod.

Folkens: Mine Bemærkninger skal jeg nærmest knytte til det Forslag, der er stillet under Nr. 41, og som gaar ud paa at forhøje de af Regjeringen foreslaaede 6,600 Rd. til begavede og fattige Elever ved Folkehøiskolerne med 4,400 Rd. Jeg skal udtale min Glæde over, at dette Forslag er fremkommet og skal i enhver Henseende yde det min Understøttelse. Men ved at se dette Forslag er min Tanke vendt tilbage til, hvad der tidligere er udtalt i Anledning af saadanne Forslag til Forhøielse, — og vi have jo nylig hørt en lignende Udtalelse af et æret Medlem her i Salen, — at den Slags Forslag er Noget, som man maa være forsigtig med, navnlig fra den Side af Thinget, hvortil jeg hører. Det maa jo nærmest være vor Opgave at søge at nedsætte Udgifterne saameget som muligt, og min Tanke har da vendt sig til en nærliggende Post, hvor jeg har spurgt mig selv, om det ikke kunde være rigtigt at foreslaa en Nedsættelse. Det er den Post, der staar umiddelbart foran den, jeg her taler om, nemlig Post 19a, der angaar Tilskudet til Folkehøiskolerne af 14,000 Rd., og jeg har derfor ogsaa været betænkt paa at stille Forslag om, at de 4,000 Rd. skulde drages fra disse 14,000 Rd., saa at Post 19a altsaa kun kom til at lyde paa 10,000 Rd. Ved at samtale derom med mine sædvanlige Meningsfæller har jeg imidlertid ikke fundet Tilslutning for min Tanke, men jeg har dog ikke villet undlade at udtale her, at det er en Post, som jeg tror, vi maa komme til en Nedsættelse i. Vi maa jo erindre, at denne Post er fremkommen paa samme Maade som dette Forslag om de 4,400 Rd. nemlig ved Forslag af Medlemmer i Thinget, og at dens Hensigt har været at bringe Folkehøiskolerne godt igang. Men efterat nu disse Skoler ere komne godt igang, maa de ogsaa erindres om, at det er et Tilskud, som de ikke kunne gjøre Regning paa at beholde til evige Tider. Det er jo private Sko-